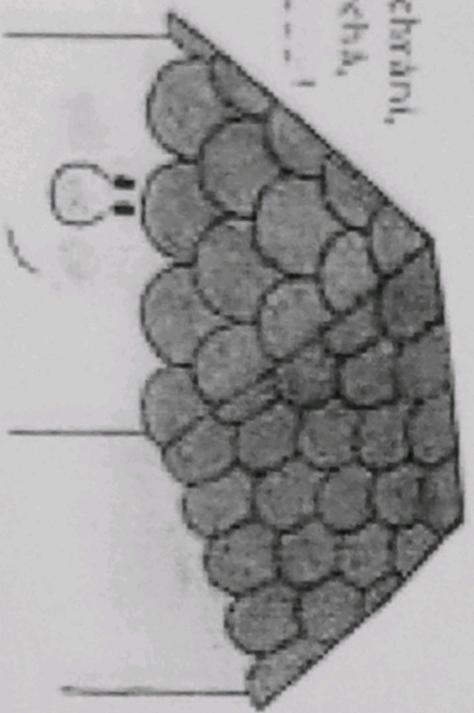
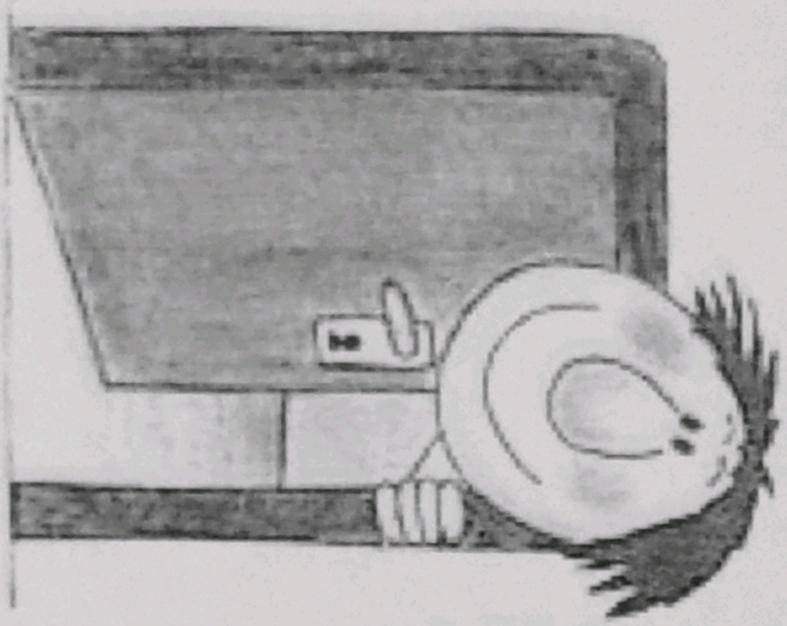

V domě

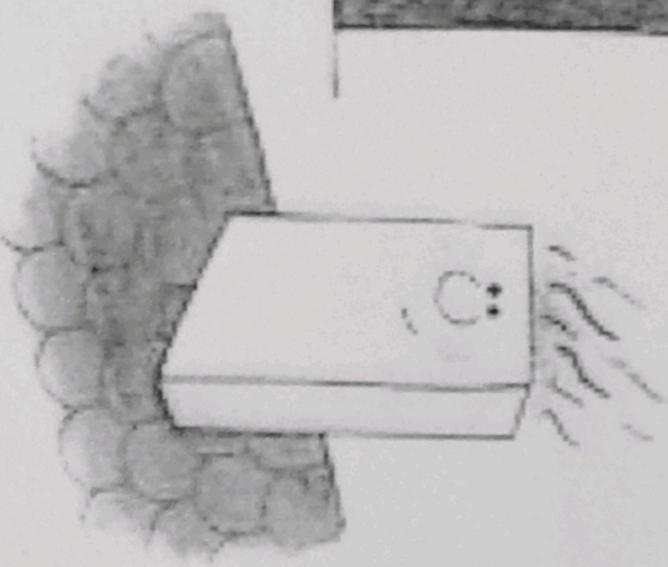
Tašky nosí bez reptání,
před deštěm nás hlídá, chrání,
a tak každý stavějí spěcha,
na domě at už je

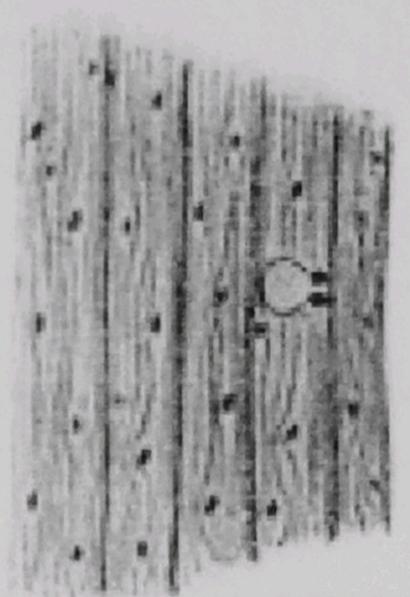
U pánzrech vržou, skřipají,
projtí nás však nechají.
Obr at se přeměti,
zda se vejde do

Na střeše si třeba sedí,
že moc kouh, všichni vědí,
ale jenom Antonín
umí vyčít ra

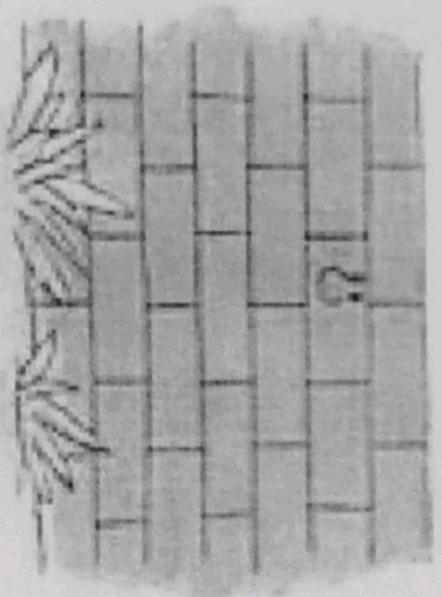
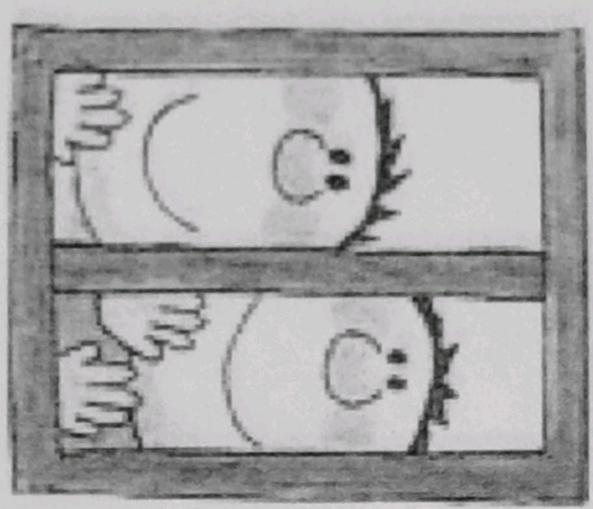

kostra střecha ohrom

Všichni po ní klidně šlapou,
podpatky jim přitom klapou.
Když má tu odvahou
pošlapat svou

Dokolaň či zavřený,
elvor ve zdi prosklený,
a když se jim kouknem,
díváme se

Má je každý dům i tava,
jen duch uml projt skrz.
Před sebe vždy dříve hledí
retroratis hlavou

zed drevi postahu